

Trùng sinh đệ nhất độc hậu

Chương 210 : Chương 210

Mục lục 018. Kỳ quái lão đầu?

rời đi giữa sườn núi, đại khái đi một ngày thời gian, họ Ly Sơn đỉnh còn cách một đoạn.

“Tối nay ở chỗ này nghỉ ngơi một đêm thôi. Nơi này cách đỉnh núi gần, chúng ta ngày mai sẽ có thể đến tới đỉnh núi. Buổi tối đường cũng khó đi, buổi tối đi đây không an toàn.” Vân Thanh nói. Đặc biệt là cách lo, Bạch Nguyệt, Hiểu Hiểu mấy, họ mấy ngày liên tiếp lên đường, mệt mỏi không chịu nổi. Bọn họ có thể chịu nổi. Mấy người các nàng cũng là muốn ăn không cần thiết rồi.

“Muội muội nói đúng lắm. Ta đều sắp chết đói.”

“Mấy người các người đi đem còn dư lại thịt ngựa xử lý.” Vân Thanh làm nhìn xem Hoa Lộng Nguyệt mấy người phân phó nói. Lúc ấy may là không có dùng còn dư lại thịt ngựa đi dẫn Tuyết Lang tới đây, nếu không, họ này duy nhất còn dư lại lương khô nhưng là không còn có. Chỉ là, hiện tại thịt ngựa còn dư lại cũng không nhiều, chỉ đủ tối nay ăn. Đến ngày mai, chỉ có thể ở trên núi xem một chút, có hay không dã vị đánh mấy con.

Không thể không nói, tuyết sơn này lên sơn động vẫn thật nhiều. Nếu không có sơn động tránh rét, họ buổi tối thật vẫn không biết nên ngủ nơi nào.

Trong sơn động, đốt hỏa. Cho này giá rét sơn động một tia nhiệt độ. Lấy Hoa Lộng Nguyệt hai người cũng tay chân lạnh lẽo đem ngựa thịt xử lý tốt, hiện tại chỉ cần đem ngựa thịt nướng chín là có thể ăn. Ở thịt ngựa thượng gắn một chút đồ gia vị. Thả vào đồng lửa thượng một nướng. Dầu nhỏ giọt trên lửa, lập tức tí tách phát ra tiếng vang, mà nướng thịt ngựa mùi thơm cũng lập tức truyền khắp cả trong sơn động.

Giờ phút này cách đó không xa một người khác trong sơn động. Một không nhìn ra đến tột cùng là Tuyết Nhân còn là Tuyết Nhân đồ mũi

ngửi một cái.

“Thơm quá a! Là ai ở chỗ này thịt nướng ăn. Lão phu ta chính là rất lâu không có có nghe thấy được thơm như vậy tư vị rồi.” Tuyết Nhân nuốt nước miếng một cái. Sau đó, thân hình cực nhanh vừa động, lập tức biến mất ở trong sơn động.

Lấy Hoa Lộng Nguyệt đem còn dư lại thịt ngựa chia làm chín phần. Vừa vặn, bọn họ chín người, này còn dư lại thịt ngựa cũng chỉ đủ bọn họ chín người phân.

“Chủ tử, tiểu thư.” Lộng Nguyệt đem đã nướng chín, chia xong thịt ngựa trước đưa cho Sở Ly mạch cùng Vân Thanh. Bên này, lấy hoa cũng sắp Nam Cung gắm cùng Bạch Nguyệt cùng với Sở Ly buồn phần kia đưa tới. Còn dư lại chính là bọn họ mấy cái rồi.

“Ăn xong rồi những thứ này, thật không biết ngày mai nên ăn cái gì.” Bạch Nguyệt cắn một miếng thịt, từ từ nhai. Nàng thật là không bỏ được ăn này duy nhất một miếng thịt rồi.

Sở Ly lo cười nói: “Sẽ có biện pháp. Thực là bất đắc dĩ được, chúng ta ngày mai có thể đi xem một chút có hay không rau dại cái gì đào điểm trở lại.” Nàng dầu gì ở Linh Ẩn tự cũng sinh sống hơn mười năm, những ngày đó, cũng không có việc gì cũng sẽ đi Linh Ẩn tự trong núi đào bới rau dại để nấu ăn. Ban đầu sư phụ còn khen ngợi quá đáng nàng tài nấu nướng giỏi đấy. Mặc dù Sở Ly lo cũng biết này phía trên tuyết sơn căn bản cũng không nhưng có thể mọc ra rau dại cái gì. Nhưng là, nếu như nói cái chỗ này ở Phượng thị nhất tộc người, như vậy bọn họ cũng muốn ăn uống..., bọn họ có thể ở cái chỗ này, đã nhiều năm như vậy cũng có thể còn sống, liền chứng minh nơi này nhất định sẽ có ăn.

“Hi vọng như thế chứ.” Bạch Nguyệt nói.

“Yên tâm đi, có gắm ca ca chính ta tại, sẽ không để cho các người đói bụng .” Nam Cung gắm vỗ vỗ bộ ngực 〇〇 bảo đảm nói.

Vân Thanh nhìn Nam Cung gắm, “Đại ca là muốn đi tìm Phượng thị nhất tộc lương thực nơi chứa đựng.” Vân Thanh rất nhanh sẽ nghe rõ Nam Cung gắm ý tứ trong lời nói. Nơi này nếu như còn có thể tìm được ăn,

vậy cũng chỉ có tuyết sơn này thượng duy nhất ở Phượng thị nhất tộc. Bọn họ Phượng thị nhất tộc ở nơi này, vậy thì nhất định có chứa đựng lương thực địa phương.

Chỉ là, biết này Phượng thị nhất tộc ở nơi này trên tuyết sơn, nhưng không biết bọn họ đến tột cùng ở nơi nào. Tòa Tuyết Sơn nhưng rất lớn, nếu muốn tìm, chỉ sợ tìm ba ngày ba đêm cũng không tìm được.

“Còn là muội muội thông minh.” Nam Cung gắm nhíu mày. Hẳn thật sự là đánh lên Phượng thị nhất tộc lương thực chủ ý.

“Vậy người biết Phượng thị nhất tộc bọn họ ở nơi nào sao?” Bạch Nguyệt hỏi.

Nam Cung gắm thân bí cười cười. Bạch Nguyệt nóng lòng lại nói: “Vậy người rốt cuộc là biết, vẫn là không biết đấy.”

“Người ở đây tiếng Tô Châu quần áo trên người gắn truy tung phấn.” Sở Ly mạch nhìn Nam Cung gắm. Quả nhiên, nhất hiểu Nam Cung gắm, hiểu rõ nhất Nam Cung gắm còn là Sở Ly mạch.

“Chỉ muốn đi theo truy tung phấn tung tích liền nhất định có thể tìm được Phượng thị nhất tộc chỗ ẩn thân.” Nam Cung gắm tự hào nói.

Ban đầu ở Tây Việt thời điểm, bọn họ muốn đi vào kỳ phủ cấm địa cũng là ở kỳ Minh Dương trên người của gắn truy tung phấn. Loại này truy tung phấn, vô sắc vô vị. Tiếng Tô Châu quần áo căn bản cũng sẽ không phát hiện. Chỉ có trong tay hắc băng điệp mới có thể nghe mùi vị quá khứ. Ở Bồng Lai đảo thời điểm, hình như đã sớm biết sẽ cần đến băng điệp, cho nên hắc đem băng điệp khi hắc Nam Cung gia ấm sắc thuốc trong rót cua, băng điệp bây giờ đã tỉnh lại. Dĩ nhiên, có thể tưởng tượng ra Nam Cung gắm là như thế nào tàn phá băng điệp, cầu xin băng điệp ám ảnh trong lòng diện tích.

“Vô tình, người và hắc cùng đi.” Sở Ly mạch phân phó nói.

Trộm lương thực loại chuyện như vậy, đương nhiên là phải thừa dịp bọn họ đều ngủ gập về sau để làm. Lúc này lên đường, nên vào lúc nửa đêm không sai biệt lắm là có thể tìm được Phượng thị nhất tộc chỗ ẩn thân.

Mà nửa đêm thời điểm, bọn họ cũng đã ngủ thiếp đi, chính là thích làm tặc thời cơ tốt.

“Ta cũng vậy đi.” Bạch Nguyệt mở miệng.

Nam Cung găm liếc Bạch Nguyệt một cái, “Người đi làm gì. Người đi chỉ làm cho gia thêm phiền mà thôi.”

“Ai nói ta sẽ cho người thêm phiền. Ta muốn phải không đi, các người có thể tìm tới bọn họ chứa đựng lương thực nơi ở này.” Bạch Nguyệt há hê nhú mày cười một tiếng, “Người cũng đừng quên, bản cô nương xuất thân chỗ nào. Giấu lương thực loại địa phương này, các người nơi này còn ai có so bản cô nương còn phải rõ ràng này.” Nam Cung chặn găm Bạch Nguyệt lời này lập tức nhen lời.

Vân Thanh khóe miệng rụt rụt, cô nương này tuyệt không kiêng dè mình là thổ phỉ xuất thân a. Thiên hạ ngày nay, chỉ sợ cũng chỉ có nàng dám nói thẳng xuất thân của chính mình rồi.

Chỉ là Bạch Nguyệt lần này nói thật không có lỗi, giấu lương thực loại địa phương này, thật vẫn chỉ có Bạch Nguyệt rõ ràng nhất.

“Đại ca, sẽ để cho Bạch Nguyệt đi theo các người cùng đi. Người phải bảo vệ tốt Bạch Nguyệt an toàn.” Vân Thanh mở miệng.

“Ai muốn hẳn bảo vệ.” Bạch Nguyệt hừ một tiếng. Cầm trong tay còn không có ăn xong thịt ngựa đã lúc trước một bước đi ra khỏi sơn động rồi. Thấy thế, Nam Cung găm vô tình hai người cũng ở đây phía sau đuổi theo. Bạch Nguyệt mới vừa ra khỏi cửa động, “Ai nha! Đau chết bản cô nương rồi.” Nam Cung găm cùng vô tình hai người lúc đi ra liền nhìn đến Bạch Nguyệt ngã xuống ở trong đồng tuyết, Bạch Nguyệt đang vuốt vuốt cô ấy là cái mông đau đớn. Đồng nhất té, nhưng Bạch Nguyệt té đau đớn. Vô tình này hàng năm trên mặt lạnh lùng cũng không nhìn được len lén kéo ra một tia cười. Nam Cung găm buồn cười đi tới, thật đúng là một tên ngu ngốc, đi cá đường cũng sẽ ngã xuống.

“Ai muốn người đỡ.” Bạch Nguyệt thấy Nam Cung găm trên mặt gương mặt nhìn nàng chuyện tiểu lâm dáng vẻ, Bạch Nguyệt tuyệt không lĩnh tình. Lấy tay vuốt vuốt cái mông chỗ ngồi, thật sự là té đau chết nàng.

Nàng làm sao lại xui xẻo như vậy chứ.

“Người không cần ta đỡ người, chính người nâng tôi này.” Nam Cung nắm vờn tay. Bạch Nguyệt giật giật, muốn tự mình đứng lên, nhưng đúng là, đồng nhất té thật sự là đem nàng cho té đau đớn. Chính nàng muốn đứng lên, thật vẫn có chút khốn đốn khó khăn. Bạch Nguyệt nhìn Nam Cung nắm bàn tay duỗi ra, đưa tay khoác lên trong tay của hắn. Nam Cung nắm khốe miệng khẽ nhếch cười, nhẹ nhàng lôi kéo, đem Bạch Nguyệt Tòng Tuyết trong đất kéo lên. Bạch Nguyệt nhất thời không có chú ý, trực tiếp đụng vào Nam Cung nắm trong ngực.

Bạch Nguyệt ngấm nhìn Nam Cung nắm, dựa vào là gần như vậy, nàng có thể nghe được hô hấp của hắn thanh.

LINK Truyện:

Trùng sinh đệ nhất độc hậu <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/trung-sinh-de-nhat-doc-hau-885236.html>

LINK Chương này:

Chương 210 <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/trung-sinh-de-nhat-doc-hau-885236/chuong-210.html>